

virkning af, at Teatret i den foregaaende Sæson havde været lukket i to Maaneder. Ellers er man aldrig naaet til 700,000 Kr., og det kan betragtes som givet, at til det her budgeterede Beløb kan man aldrig naa. Naar man alligevel opstiller et saadant Beløb, bliver Virkningen blot den, at den paagældende Styrelse betragter et saadant Budget som intet betydende, og at den derfor ikke mener at være bunden til at overholde det, og det gælder ikke blot Indtægtssiden, men ogsaa Udgifssiden. Det maa erkendes, at den nuværende Styrelse har tilvejebragt gunstigere finansielle Forhold ved det kongelige Teater end dem, man havde i den allersidste Tid af den forrige Styrelse, og at Indtægten i de sidste tre Aar, i hvilke den ny Styrelse har virket, er gaaet op med omtrent 70,000 Kr. Det maa dog derved bemærkes, at Udgangspunktet var det allersletteste Aar i Kammerherre Fallesens Styrelse, nemlig det sidste. Men paa den anden Side lere Udgifterne ogsaa gaaede op, og de naaede i sidste Sæson Maksimum. Der er ganske vist i sidste Sæson en Fremgang af 37,000 Kr., men samtidig ogsaa en Forøgelse af Udgiften med 32,000 Kr., og saaledes bliver hele Forbedringen kun meget lille. Den samlede Udgift 835,000 Kr. er større end det Maksimum, Udgifterne bleve drevne op til i Kammerherre Fallesens Tid, nemlig 834,000 Kr. Det viser sig ligeledes, at uagtet Finansudvalget ogsaa i Fjor har fulgt den samme Fremgangsmaade — at bevilge Teatrets Budget en bloc og blot sætte Indtægtssiden op, saaledes at der blev en nominal Balance — og det saaledes var selve Teatrets Budget, man tog til Udgangspunkt, overskred den virkelige Udgift dog ret betydelig den budgeterede nominelle, nemlig med 40,000 Kr. Tager man imidlertid Hensyn til, at der paa Feuen blev 10,000 Kr. mindre Udgift, eftersom Forestillingsindtægten var lavere end budgeteret, bliver det en reel Merudgift af 50,000 Kr. Det er en naturlig Følge af at opstille et saadant illusorisk Budget, at ingen føler sig bunden deraf, fordi man paa Forhaand siger, at et saadant Budget ikke kan overholdes. Jeg betragter det derfor som meget uheldigt, at Udvalget i Aar, uagtet der i Teaterkommissionens Betænkning var givet rig Anledning til at følge en anden Vej, dog er gaaet den samme Vej som i tidligere Sæsoner, og Resultatet vil sikkert blive det samme og højst utilfredsstillende. Vil man overhovedet ikke indlade sig paa en real

Behandling af Budgettet, maatte man hellere lade det staa, som det er foreslaaet af den højtærede Minister. Saa stod det i alt Fald paa hans Ansvar, og det vilde saa blive hans Sag at sørge for, at det blev overholdt. Med de Ændringer, som nu ere foreslaaede, vil den højtærede Minister sige, at han ikke har noget som helst Ansvar, naar dette Budget ikke overholdes. — Jeg kan ikke andet end beklage, at Forslaget om Anvendelse af 30,000 Kr. af Kommunitetets Midler til den første Indretning af Hassagers Kollegium ikke har fundet Tilslutning hos hele Udvalget. Jeg miskender ikke de Grunde, som ere anførte derimod. Jeg hører selv til dem, som anse det for lidet heldigt, at der bliver en Overproduktion af Studenter, og jeg er ingenlunde blind for, at de betydelige Legatmidler, hvorover der raades ved Universitetet, ogsaa rumme en Fare i saa Henseende. Jeg skal dog imidlertid gøre gældende, hvad der allerede er nævnt, at vi her staa over for et Legat, som vil komme i Stand og vil komme til at virke, hvad enten man giver denne Bevilling eller ikke. Det, der vilde naas ved at give dette Tilskud, var, at Legatet vilde komme til at virke, saaledes at det kom den allerede nu tilstedeværende Trang til gode. Der er ikke nogen Fare for, at det paa dette Omraade vil komme til at virke med til en Overproduktion af Studenter, thi det kommer kun dem til gode, som allerede ere blevne Studenter. Over for de andre vil det Hassagerske Legat komme til at virke paa samme Maade, hvad enten denne Bevilling gives eller ikke. Særlig skal jeg bemærke, at jeg ikke kan forstaa, at man skal betænke sig paa, saaledes som det er blevet udtalt, at lade Staten give 30,000 Kr. til denne Foranstaltning, naar det tages i Betragtning, at det, der her er Tale om, er Kommunitetets Midler, som netop have det særlige Formaal at komme de studerende til gode. Det forbavser mig derfor ogsaa, at nogle af dem, der have stillet sig uvillig lige over for denne Bevilling, ikke have taget i Betænkning at bortskænke 14,000 Kr. af Kommunitetets Indtægter til Personer, som ikke have noget som helst andet Krav paa dets Velgørenhed end det, at de i en Række af Aar have haft Laan af Kommunitetets Midler til en billigere Rente, end de havde kunnet faa noget andet Sted. Jeg skal i øvrigt efter den Udtalelse, der i Gaar fremkom fra den højtærede Konseilspræsident og Finansminister, ikke komme ind paa denne Bevilling. Før denne Udtalelse vilde jeg